

Govorni nastop

Nikakor ne beri!

Zakon gospe Murphyjeve

Za govorni nastop z naslovom Nikakor ne beri sem si izbral knjigo Zakon gospe Murphyjeve. Knjiga je nekakšna parodija na knjigo o Murphyjevih zakonih, v njej so predstavljeni Murphyjevi zakoni, a s to razliko, da govori iz stališča ženske. Prvič, ko sem vzel knjigo v roke, sem bil mišljenja, da je to še ena knjiga oz. žepna knjiga, ki te v primeru izmučenosti in utrujenosti nekako sprosti, a ne bi se mogel bolj motiti. Sama po sebi knjiga ni zahtevna, saj vsebuje le okoli 50 strani zakonov, ki so napisani v dovolj velikem formatu, da jih zlahka prebere tudi prvošolček. A vsebina knjige je daleč od preprostosti.

Zakoni, ki so razporejeni po kategorijah, govorijo o temah od materinstva do gospodinjstva. Že iz samih naslovov je razvidno, da je namen knjige prikazati žensko kot hišno gospodinja, ki mora opravljati točno določene naloge ali pa naj se podvrže posledicam. Ta teorija, se z branjem zakonov samo še utrjuje v mislih in se tam sčasoma tako ustoliči, da jo je po koncu knjige le stežka izbiti iz glave. Če vzamemo en primer kot natančni prikazatelj te teorije, ki jo bi lahko poimenovali tudi, teorija o poniževanju ženskega spola. Citiram: »Če kaj lahko gre narobe, bo šlo narobe in ko bo šlo, bo za to kriva ženska.« Jaz sicer ne morem reči, ali ta zakon drži ali ne, toda mislim, da je to v današnji družbi bolj izjema kot pravilo. Knjiga, kot sem že prej omenil, vsebuje veliko zakonov z ženskega stališča, ki pa so za moje pojme bolj stereotipi in ne pravšnji pokazatelj resničnega življenja. Zakoni gospe Murphy so samo en velik replikant Murphyjevih zakonov, ki pa jim ne sežejo niti do kolen. Če vprašate mene so to samo Murphyjevi zakoni, malo modificirani, tako da so nekatere besede malo pomešane in malo popravljene ter jim dodane malo ženskega čarma. Ne morem grajati samo besedila v knjigi ampak tudi stripe, ki se pojavljajo v njej. Stripi so za moje pojme preveč nerazumljivi, kar je lahko posledica prevajanja, ali pa samo posledica ne preveč posrečenega humorja ilustratorja oz. avtorja. Nisem čisto prepričan, kateri skupini bralcev, naj bi bila ta knjiga namenjena in to je tudi enden izmed razlog, zakaj mi knjiga ni všeč. Ne vem, ali je pisateljica želela opomniti moške, da ravnamo slabo z ženskami, ali je hotela spomniti ženske kako se z njimi poigravajo moški. Moje mnenje je,

da moški, ki bo zagledal prve zakone v knjigi, le-te ne bo prebiral naprej, saj se mu bo zdela preveč »ženska« knjiga.

Zakoni so sami po sebi poleg že prej omenjenega neinteresantni, a to ni posledica nezanimivosti le-teh, ampak razlog tiči tudi v bralcu samem. Mislím, da ta knjiga ne more biti zanimiva za nekema 17-letnika, saj je tematika namenjena predvsem gospodinjam in njihovim zakoncem. Knjiga deluje kot da bi jo napisal nek velik šovnist, ki ponižuje ženske s tem, da jih prikaže kot bitja, ki jih rabi moški za razmnoževanje, poniževanje in hišne pomočnice. V resnici pa te knjige ni napisal moški, ampak pisateljica Faith Hines v sodelovanju s prijateljicami. Res mogoče, da na to, da so ženske prikazane kot »sužnji« človeštva vpliva podatek, da je bila knjiga prvič izdana leta 1984. Mislím, pa da se razmere položaja žensk od takrat niso bistveno spremenile.

Zaključek: Če vzamemo del članka ocene iz Mladine 11.septembra 2000. V knjigi evidentno ne gre za samoironijo, temveč za sfabricirane šale na račun »premaknjenih« ženskih glav. Sicer je zbirka smešnic, ki pa so si za prodajni slogan le prilepile parafrazo Murpyjeva zakona. To potrjuje, da sicer navkljub nemalo, katerim dobrim besedam, ki sem jih prebral na internetu, ki govorijo v prid knjigi, nisem edini ki misli, da je ta knjiga neprimerna za branje. Zato bi rad zaključil z mislijo, NIKAKOR NE BERI KNJIGE ZAKON GOSPE MURPHYJEVE.